

Bozic u Svakom Srcu

marti, 23 decembrie 2008

Kada je Božji Sin postao uvijekom, postao je sasvim vidljiv Božji na in postupanja s ljudima. Bog je rijetko dolazio pred ljude s velikim i silnim događajima, kao onda na Crvenom moru i na brdu Sinaju, kada je sav narod drhtao i molio Mojsija neka im govori on, -a ne Bog- jer su se bojali da e svi izginuti. Bio je to veli anstven, ali ujedno i strašan prizor. No, to su bili izvanredni događaji. Bog je redovito izabirao pojedine ljude ili nekoliko njih i povjeravao im zadaću da prenesu njegove riječi i poruku ljudima. Tako je postupio s Abrahamom, s prorocima. I Božji se Sin pojavio među ljudima u obliku slabog ljudskog djeteta, i u svemu jednak drugima. Nitko ga se nije trebao bojati. Božji, događaj njegova rođenja, najbolje dokazuje taj Božji na in postupanja s uvijekom. Bog se odnosi prema uvijeku s velikom finoćom i komunicira s njime na ljudski na in, ne žele i uplaćivati uvijeku svojom veličinom i svojom moći, niti ga silom natjerati na poslušnost. Bog je uvijek stvorio slobodnim; zbog toga ne upotrebljava vanjsku prisilu da bi ga privukao sebi, već se na jedan humani na in nudi uvijekovu srcu. I onda kad poziva osobe da budu navjestitelji i posrednici njegove poruke ne odabira one koji bi se nekom veličinom razlikovali od ostalih. Bog se dakle predstavlja ljudima po mjeri uvijeka. Događaj Božji a je to sasvim jasno otkriva. Rođenje Boga- uvijeku nije bilo popraćeno nikakvim spektakularnim pojavama. Istina, anđeli su betlehemske pastirima najavili to rođenje, ali nam nije poznato da su svi stanovnici Betlehema bili time posebno zahvaćeni. Božji e tako ostati trajno mjerilo Božjeg djelovanja, na in na koji on dolazi uvijeku. Pozivam vas, poštovani vjernici, da zajedno razmislimo o događaju Božji a kao velikom otkrivenju Božje ljubavi. Isus e nas, ne samo prigodom svoga rođenja, nego stalno, do konca svijeta, na taj na in voljeti. Neka nitko ne otkuže od Boga velike znakove i čudesne. Naša vjera treba do i do takve zrelosti da znademo prepoznavati Božje djelovanje svaki dan. Anđeli su pastirima rekli: «Evo vam znaka; na i ete novorođenčeta gdje leži u jaslama» (Lk 2,12). Malo dijete koje leži, i ničija vijest! I kasnije -kada je Isus u pustinji bio izazivan od vrata da se udima i velikim događajima predstavi ljudima- on je to odbio! (Lk 4,1-13). Jasno je dao do znanja da onaj tko ne vjeruje Mojsiju i prorocima, dakle Božjoj riječi i koja se po ljudskim ustima propovijeda, ne e povjerovati ni da tko god i od mrtvih ustane! (Lk 16,29-31). Ako je dijete koje je ležalo na slami bilo znak, neka i nama bude znak Božje prisutnosti svaka Sv. misa na kojoj se posveti malo kruha i vina -tu gdje se Isus pojavljuje i stvarno uprisutnjuje na našim oltarima; a svaki navještaj Božje riječi i po ustima slaboga i nedostojnog uvijeku, te svaka ispovijed pred službenikom Crkve- koji je i sam potreban Božjeg milosrđa- neka nam budu znak Božje blizine i praćutanja! Neka se u svima nama za Božji - dok budemo promatrali Boga u Betlehemske Djetetu- probudi čežnja i vjera prema duhovnim dobrima, kako bi u vidljivim i svakidašnjim- naizgled neznatnim stvarima -prepoznali nevidljivoga i sveprisutnoga Boga. Bio vam svima eštit i blagoslovljen Božji te mirom obdarena Nova 2009. godina! Primate moj pozdrav i blagoslov!